

VEHNÄNJYVÄN TIE

Laskiaissunnuntaina aloitamme kirkoissamme laskeutumisen paaston aikaan. Tuhkakeskiviikkona otsaamme piirretään tuhkaristi katumuksen, uuden elämän ja uudelleen aloittamisen merkiksi. Kirkko kutsuu meitä uudistumisen ja elämän tiellä. Jeesus opettaa, että vehnänjyvän tulee pudota maahan ja ensin kuolla, jotta se voisi tuottaa sadon. Tällä hän viittasi omaan ristinkuolemaansa ja ylösnousemukseen, joka avasi meille tien ikuiseen elämään.

Vehnänjyvä saarnaa jokaiselle meistä elämän uudistumisesta ja hengellisestä kasvusta. Elämä voi uudistua vain siellä, missä on ensin haudattu vanha elämäntapa, jotta uusi voisi versoa sen sijaan. Muutosta on kuitenkin turha yrittää saada aikaan omin voimin. Tämän tietää jokainen, joka on sitä yrittänyt. Vehnänjyvän tie on kasvun ja muutoksen tie, jonka Jumala saa meissä aikaan.

Sielläkin, missä on jouduttu hautaamaan omat suuret suunnitelmat, elämä voi yllättää meidän. Menetyksien keskelläkin Jumalan sana vetää meitä kohti valoa ja elämämme uudistumista kuten maahan pudonneen vehnänjyvän verso kurottaa kohti aurinkoa.

Pääsiäispaasto kutsuu meitä tarkastelemaan omaa elämäämme, päästämään irti vanhasta ja olemaan avoimia muutokselle, johon Jumalan sana ja Jeesuksen esimerkki kehottavat.

“Käykäämme nyt Jerusalemiin ja yhdessä paastotkaamme ja Jeesusta kärsimystiellänsä nyt nöyrästi seuratkaamme.” (Vk 54:1)